

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. София, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20211110213525 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ВКВ Ф“ ООД срещу наказателно постановление /НП/ № 38-97/20.08.21г., издадено от Председател на ДАНС, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000 лв./ пет хиляди лева/ на основание чл.116 ал.1 т.3 от ЗМИП за нарушение на чл.76 а1 от ЗМИП.

В жалбата се твърди, че издаденото НП следва да бъде отменено, тъй като в хода на производството са допуснати съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Т.. Той поддържа жалбата и доводите в нея. Иска от съда да отмени издаденото наказателно постановление.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк. Петкова. Тя оспорва жалбата и счита, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.02.2020г. в 13:07:26ч. в обект, находящ се в гр. София, бул. „Христо Ботев“ № 147, „ВКВ Ф“ ООД продал на „СКВ“ 30 000 GBP по курс на деня 2.290000лв, с легова равностойност 68 700 лв./шестдесет и осем хиляди и седемстотин лева/. За сделката дружеството „ВКВ Ф“ ООД не уведомило САД ФР-ДАНС.

Свидетелката С. приела, че дружеството е осъществило нарушение на чл. 76 ал.1 ЗМИП,

тъй като не е уведомило ДАНС в срок до 15-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, а е било длъжно да го строи.

За констатираното тя съставила АУАН, в който описала фактическите си констатации и отразила извършеното да осъществява състав на административно нарушение на чл.76 ал.1 ЗМИП.

Актът бил връчен на представител.

Въз основан а съставения АУАН на 20.08.2021г. при идентична словесна обосновка и дадена правна квалификация на соченото нарушение е издадено и процесното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. на основание чл. 1116 ал.1 т.3 ЗМИП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства – АУАН, показанията на св. С., заповеди, констативен протокол. Събраните в производството гласни и писмени доказателства и доказателствени средства са непротиворечиви и взаимно допълващи се. От показанията на разпитания свидетел съдът установи време, място на извършване на проверката, констатираните обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

В хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до опорочаване на същото и ограничаващо правото на защита на нарушителя.

Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН в акта, съответно в наказателното постановление, следва точно да е описано деянието, което съставлява нарушение, и фактическата обстановка, при която е извършено. Необходимо е наличие на правно единство между квалификацията и описаното като нарушение деяние. В съдържанието на двата акта има пълно словесно описание на фактите, които според административният орган описват осъщественото административно нарушение. Нещо повече посочени са и обстоятелствата, при които се сочи да е извършено нарушението. Така се е стигнало да провеждане на законосъобразно административно-наказателно производство, в хода на което е било обезпечено правото на защита на субекта на отговорността.

Несъмнено установено е дружеството да има качеството субект на задължението съобразно чл.4 т.4 ЗМИП, действащ към момента на осъществяване на нарушението. Като субект на задължението дружеството е следвало да уведоми ДФР на ДАНС за извършено на 21.01.2020г. плащане в брой на сума на стойност над 30 000 лв. във връзка със сделка по покупко-продажба на валута. Дружеството е дължало активно поведение, съобразно срока

посочен в закона, а именно до 15-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията. Този срок е изтекъл на 15.02.2020г. На 16.02.2020г. като не е подал нужната информация „ВКВ Ф“ ООД е осъществил състава на соченото административно нарушение. Същото е формално и реализирано с факта на осъществено бездействие при изискуемо конкретно активно поведение. Тъй като е ангажирана отговорност на юридическо лице субективната страна на нарушението не е предмет на обсъждане. Отговорността е обективна и безвиновна.

При тези параметри административно-наказващият орган е ангажирал правилно отговорността на „ВКВ Ф“ ООД. Правилното приложение на санкциониращата правна норма е довело до законосъобразно определяне на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. Същото е адекватно на вида и тежестта на нарушението, предвидено е в тези му граници в съответства на сочената санкционираща разпоредба, поради което не следва да бъде редуцирано.

Не са налице основания за приложение на чл.28 ЗАНН.

С оглед изхода на производството „ВКВ Ф“ ООД следва да заплати в полза на ДАНС сумата от 100 лв., представляваща разноски за юриконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд:**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 38-97/20.08.2020г., издадено от Председател на ДАНС, с което на „ВКВ Ф“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. /пет хиляди лева/ за нарушение на чл.76 ал.1 ЗМИП.

ОСЪЖДА „ВКВ Ф“ ООД да заплати в полза на ДАНС сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____